

[Justitsministeren.]

den nugældende Lov af 1875 i § 2 bestemmer, at Udlændinge, som har Forsørgelsesret her i Landet og findes blottede for tilstrækkelige Subsistensmidler, kan udvises ved Politiets Foranstaltning. Heri foreslaas der ingen Forandring ved Lovforslaget; i § 2, der tilsigter at ændre Lovens § 13, fastsættes det kun, at den, der ikke er i Besiddelse af Indfødsret, selv om han har faaet Forsørgelsesret her i Landet, kan udvises efter Justitsministeriets Bestemmelse, naar hans Forhold dertil maatte give Anledning. Derunder falder selvfølgelig ogsaa det Tilfælde, at en Person, som har faaet Forsørgelsesbevis her i Landet, paa Grund af egen Skyld bliver subsistensløs; i saa Tilfælde vil han altsaa ogsaa kunne udvises af Justitsministeren efter den nye Bestemmelse i Paragraffen om en Ændring af § 13 i Loven.

Det ærede Medlem spurgte, hvilke Forhold der skulde give Anledning til en saadan Udvisning. Det er det umuligt at sige i Øjeblikket, men Afgørelsen vil ske efter en nøje Prøvelse i hvert Tilfælde. Jeg kunde tænke mig, at der i den nærmeste Fremtid, naar man skal til at realisere Loven om tyske Statsborgeres Ejendom, vil kunne forekomme Tilfælde, hvor man vil sige, at der, selv om den paagældende har boet saa mange Aar i Landet, at han har faaet Forsørgelsesbevis, naar hans Forhold nu er saaledes, som man kan se af hans Ejendomsstilling, dog vil være Grund til at udvise ham af Landet; men Afgørelsen kommer til at ligge hos Justitsministeriet, og Ministeriet træffer Afgørelsen i hvert enkelt Tilfælde efter nøje Overvejelse af alle Forhold.

Til det ærede Medlem Fru Erna Sørensen skal jeg bemærke, at vi i Justitsministeriet i høj Grad har Opmærksomheden henvendt paa, hvorledes man bedst kan ordne Forholdene for Emigranterne, og vi mener, at der her er et Problem, som i høj Grad har trængt til Ordning; derfor er der ogsaa, hvad det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var inde paa, truffet den Ordning vedrørende de i Tiden fra 1933 til April 1940 indrejste Emigranternes Forhold, at det er meddelt Rigspolitichefen, at Opholdstilladelse, bortset fra de Tilfælde, hvor den paagældende har optraadt paa en mod danske Interesser stridende Maade, eller hans Forhold har været saaledes, at hans fortsatte Ophold af politimæssige Grunde ikke er ønskeligt, vil kunne gives samtlige Emigranter for 12 Maaneder ad Gangen med Ret til i samme Tidsrum at tage lønnet Beskæftigelse eller anden Tjeneste. Adgangen til Arbejde skal gøres betinget af, at

vedkommende beskæftiges til den inden for det paagældende Arbejdsomraade fastsatte tarifmæssige Løn. Hvor det ikke drejer sig om Lønarbejde, skal der indhentes særlig Tilladelse til at tage saadant Arbejde. Jeg mener, at der hermed er taget alt muligt Hensyn til Emigranterne og skabt den Stilling for dem, at de vil kunne blive her i Landet, naar de opfører sig tilfredsstillende, og et saadant Hensyn, vil jeg understrege, mener jeg ogsaa, vi i allerhøjeste Grad har Pligt til at tage.

I det hele taget vil jeg gerne ved min Administration af Fremmedloven og af disse Forhold i saa stor Udstrækning som muligt lade Hjertet tale med over for de Mennesker, som ikke har Statsborgerret her, men for hvem det gælder, at mange menneskelige Hensyn kan gøre det rimeligt, at vi viser en vis Barmhjertighed ved at lade dem bo her i Landet.

Jeg har derefter nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som gjorde Rede for, hvorledes man i 24 Aar havde lovet at komme med en Revision af Loven af 1875. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at jeg haaber, jeg maa kunne gøre en Undtagelse, og jeg vil bestræbe mig af største Evne for, at jeg kan gøre mig fortjent til det ærede Medlems Ros, naar jeg forhaabentlig til Efteraaret kommer med dette i 24 Aar bebudede Revisionsforslag. (*Aksel Larsen:* Det kommer vel an paa, hvordan det bliver!). Ja, nu tager det ærede Medlem et Forbehold og siger, det kommer an paa, hvordan det bliver. Nej, jeg maa gøre Krav paa ubetinget Ros, blot at jeg kommer med det, uanset, hvorledes det er. Men jeg vil tage det Forbehold, at det kan være, man ikke kan naa til en Ændring af hele Loven; saa skal der i hvert Fald komme en samlet Revision af alle disse Tillægslove.

Det ærede Medlem udtalte — og det er ganske rigtigt, det sagde ogsaa andre, de ærede Medlemmer Hr. Aage Fogh, Hr. Paul Holt og Hr. Norlev —, at dette Forslag burde være fremkommet paa et tidligere Tidspunkt. Det giver jeg Ret i, men til Undskyldning vil jeg gerne anføre, at Forholdene med Hensyn til de mange fremmede, vi har her i Landet, er meget vanskelige, og derved har det været nødvendigt at foretage en Række Undersøgelser, som ikke har kunnet foretages af Justitsministeriet alene, men kun i Forbindelse med Udenrigsministeriet og andre Ministerier, og dette, at man skulde høre andre Ministerier og konferere med dem, har gjort, at man desværre er kommet for sent med Lovforslaget. Jeg beklager det, og jeg haaber ikke, det skal